

Navne #Herning #Silkeborg IF

Blev erklæret død ved en fejl: - Uden humor går det ikke

For fem år siden erklærede Herning Kommune ved en fejl Henry Ødgaard for død. Men han lever altså stadig og fylder 90 27. december. Han synes dog, det er noget bøvl at blive gammel

20. december 2019, 19.42

Henry Ødgaard fylder 90 år fredag 27. december med både humoren og sin livslange passion for Silkeborgs fodboldtrøje intakt. Foto: Flemming Hansen

@Lene Sejerkilde
Navneredaktør

90 Henry Ødgaard sidder for bordenden med udsigt over den lille terrassehave ved rækkehuset på Bellisvej i Herning.

Ud over julens traditioner og besøg er han også sammen med hustruen, Ruth, ved at gøre klar til at fejre sin 90-årsfødselsdag fredag 27. december. Og han slår en rungende latter op på det måske nok lidt kontroversielle åbningsspørgsmål om, hvordan han har det, nu hvor han alligevel ikke er død.

- HAHA! Det er egentlig godt spurgt ... hvordan har jeg det ..., spørger han ud i luften og går lidt i stå, inden han svarer.

Forhistorien er, at Herning Kommune ved en fejl for fem år siden kom til at sende Ruth Ødgaard et brev, hvor de tilbød hende et omsorgsbesøg fra hjemmeplejen, fordi hun var blevet enke. Men det var hun jo altså ikke. Henry Ødgaard var godt nok blevet ramt af en blodprop og kæmpede med noget genoptræning.

Men død var han ikke.

- Vi har bagefter fået at vide af min tidligere chef, at der er et gammelt ord om at folk, der lyves døde, får et langt liv, smiler ægtefællen, mens Henry Ødgaard efter tænkepausen lidt mere afdæmpet konstaterer, at det er noget bøvl at blive gammel, og at de seneste fem år har der været en hel stribe læger og hospitaler inde over.

- Den eneste læge, jeg mangler nu, er vist dyrlægen. Men så har jeg en ven der siger, at det bliver først aktuelt, hvis jeg får røde hunde, siger Henry Ødgaard, der tidligere har levet et aktivt liv med store job indenfor regnskab og to altoverskyggende passioner - musikken og fodbolden.

Kærligheden til klaveret

Allerede i 1938 begyndte den meget unge Henry at gå til klaverundervisning i barndomsbyen Silkeborg, og han husker tydeligt, at lærerinden var så musikalsk, at hun kunne gå rundt ude i haven og arbejde, mens han øvede, og så ind af vinduet meddele ham, hvornår han spillede forkert.

Klaverundervisningen blev til en livslang kærlighed til musikken, og på hobbyplan har Henry Ødgaard ofte spillet på klaveret - enten hjemme i stuen, ved sammenkomster eller som en del af den i dag hedengangne lokalrevy i Lind, hvor han både gav den som musiker, skuespiller og tekstforfatter.

Over årene er det desuden blevet til mere end 300 lejlighedsange til venner og familie. Senest skrev han en hyldest til sin kone, da hun i sommer fyldte 80 år, selv om det var noget af en bedrift, der involverede deres datter over telefonen, hver gang han havde fundet et rim, for Henry Ødgaard kan ikke længere selv se til at skrive ordene ned.

Hjertebloodet SIF

Ud over musikken kan ordet »fodbold« også stadig få Henry Ødgaards blod til at rulle lidt raskere. Og især hvis det kombineres med bogstavforkortelsen »SIF«. For Henry Ødgaard holder stædigt fast i sit hold, og indtil for to år siden var han også at finde på stadion til alle Silkeborgs hjemmekampe, uanset om de var på vej til at spille sig op eller ned i rækkerne.

Igen er det synet, der gør det svært. Henry Ødgaard ser efterhånden så lidt, at han i dag ruller kontorstolen helt op til tv-skærmen, når de rød-hvide Silkeborg-drenge spiller, for at kunne skimte eventuelle mål.

- Nogle kalder det en sygdom ... lyder det sarkastisk fra den trofaste SIF-fan, der lader det stå ukommenteret, om han selv synes, hans fodboldglæde er til den overdrevne side eller blot hjerteblood.

På spørgsmålet om, hvordan han synes, det går for favoritholdet, lyder svaret:

- Jeg synes egentlig, det går ok. Men i dag er det desværre blevet sådan, at alting handler om penge i stedet for om at spille bold om point.

At dyrke de gode oplevelser

Selv om sæsonkortet til stadion er skiftet ud med sofarækken derhjemme i stuen, og klaveret på det seneste er kommet til at stå urørt, fordi den venstre hånd ikke rigtig vil længere, så holder Henry Ødgaard fast i at følge med i verden omkring sig - blandt andet hører han nyheder på tv som noget af det første, når han kommer op om morgenen. Også selv om han synes, der på det seneste har været lige lovligt mange \triangle svindelsager og folk, der mangler respekt for det, de er blevet betroet at arbejde med.

- Men jeg har selvfølgelig også haft et helt arbejdsliv, der har handlet om regnskab og om at skabe systemer, der forhindrer snyd og fejl. Så jeg kan ikke rigtig forstå, det skal være så svært for politikerne i forhold til de offentlige instanser, som han siger.

Ud over at følge med i verden, insisterer Henry Ødgaard også sammen med sin Ruth på at holde fast i og at dyrke de gode oplevelser - og som vilkårene er nu, gerne dem der kan enten lyttes til eller spises som for eksempel en god koncert eller et lækkert restaurantbesøg.

Og så er det altafgørende vigtigt for Henry Ødgaard, at der skal være humor i hverdagen - noget at grine af, et skævt smil eller en sarkastisk kommentar.

- Uden humor går det ikke. Hvis den først forsvinder, er der ingenting, der hjælper, siger 90-årsfødselaren.

Fortæl dine venner om artiklen

Mest læste

